

הכנסת העשרים וחמש

יוזם : חבר הכנסת עמית הלוי

5738/25/פ

הצעת חוק החלת המשפט, השיפוט והמינהל בחבלי הארץ שבריבונות ישראל, התשפ"ה-2025

1. מטרה
- מטרת חוק זה לבסס את הזכויות התנ"כיות והלאומיות של העם היהודי על חבלי מולדתו ההיסטורית ולהחיל את המשפט, השיפוט והמינהל של מדינת ישראל בארץ ישראל באופן מדורג ובשלב הראשון על שטחי האזור, כפי שהוכרו במשפט העמים על בסיס המנדט שניתן על ידי חבר הלאומים בשנת 1922.
2. הגדרות
- בחוק זה –
- "האזור" – כהגדרתו בתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967¹, כפי שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן מזמן לזמן;
- "כספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור" ו-"פעיל טרור" – כהגדרתם בחוק להקפאת כספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור מהכספים המועברים אליה מממשלת ישראל, התשע"ח-2018²;
- "מעשה טרור" – כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016³.
3. החלת החוק הישראלי באזור
- (א) בתוך 90 ימים מיום תחילתו של חוק זה יחולו המשפט, השיפוט והמינהל של מדינת ישראל באזור.
- (ב) כל דין, הוראת חוק או תחיקת ביטחון החלים באזור טרם חקיקת חוק זה – בטלים.

¹ ק"ת התשכ"ז, עמ' 2741; ס"ח התשכ"ח, עמ' 20; התשפ"ג, עמ' 10.
² ס"ח התשע"ח, עמ' 732.
³ ס"ח התשע"ו, עמ' 898.

4. הוראות לעניין מעמד תושבי האזור מי שהיה תושב האזור ביום חקיקת חוק זה ואינו אזרח ישראל, יקבל אשרה לישיבת ארעי; בתום חמש שנים מיום קבלת האשרה יוכל להגיש בקשה לקבלת אשרה לישיבת קבע; לא יינתנו אשרות כאמור אלא למי שמתקיימים בו התנאים המפורטים להלן:

(1) הוא קיבל אישור מגורמי הביטחון המוסמכים;

(2) הוא אינו חב בתשלומי חובה למדינה;

(3) הוא לא הורשע במעשה טרור;

(4) הוא לא קיבל כספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור;

(5) הוא אינו פעיל טרור;

(6) אם יש בבעלותו בית, ביתו נרשם ברשות מקרקעי ישראל.

5. ביצוע, תקנות והוראות מעבר שר הביטחון ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי בהתייעצות עם שר המשפטים להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו ולקבוע בתקנות הוראות מעבר והוראות בדבר המשך תוקפן של תקנות, צווים, הוראות מנהל וזכויות וחובות אשר היו בתוקף באזור ערב תחילתו של חוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לעם ישראל זכות תנכ"ית, היסטורית ולאומית על כל רחבי ארץ ישראל. זכות זו קיבלה ביטוי קבוע גם לאחר החורבן והיציאה לגלות בתפילה, בכמיהה, בהתיישבות קבועה ובעליות קבוצתיות שלא פסקו במשך אלפי שנים. בשנת התרנ"ז (1897) התכנס הקונגרס הציוני ביוזמתו של חוזה המדינה בנימין זאב הרצל, לשם ביסוס זכויות אלו במערכת הבין-לאומית ולשם קידום ממשי של שיבת ציון וכינון המדינה היהודית. זכויות אלו זכו להכרה בהצהרת בלפור, מיום 2 בנובמבר 1917, אושרו בוועידת סאן רמו במנדט שניתן לבריטניה ונקבעו ע"י חבר הלאומים בשנת 1922. הן נשמרו בשעה שאושר סעיף 80 בהקמת ארגון האומות המאוחדות שהחליף את חבר הלאומים ומומשו באופן חלקי עם הקמת המדינה היהודית בה' באייר התש"ח.

מלחמת ששת הימים השיבה לעם היהודי את אזורי יהודה ושומרון, ערש האומה מתקופת האבות ולאורך כל ימי ממלכות ישראל ויהודה. למרות הזיקה העמוקה, ממשלות ישראל מימשו את ריבונות המדינה דרך המערכת הצבאית ולא בדרך המלך של החלת המשפט, השיפוט והמנהל של המדינה על חבלי מולדת אלו. מצב סטטוטורי זה סודק את הצדק המוחלט של בעלותנו על ארץ ישראל, מאפשר לשקר הפלסטיני השואף למחיקת ישראל מהמפה להתקבל במקומות רבים בעולם ולמעשה מערער על זכות קיומה של מדינת ישראל כולה.

על כן, לאחר למעלה מיוכל שנים לחזרתו של עם ישראל לחבלי ארץ אלו, מבקשת הצעת חוק זו לקבוע את הזכות המוחלטת של העם היהודי על מולדתו כולה ולהחיל את המשפט, השיפוט והמינהל של מדינת ישראל באופן הדרגתי באזורים אלו ובשלב ראשון על שטחי יהודה ושומרון. בנוסף, מוצע לקבוע כי תושבי האזור שאינם אזרחי ישראל יהיו זכאים לקבל אישור תושבות קבע בהליך מדורג שבו תחילה

תינתן תושבות זמנית לחמש שנים, ולאחר מכן תושבות קבע והכול בכפוף למילוי חובות אזרחיות ואי-ביצוע עבירות ביטחון ופעולות נגד המדינה.

מילותיו האלמותיות של שמעון החשמונאי לשליחו של אנטיוכוס אשר דרש לקבל חלק משטחי ארץ ישראל, מהדהדות ומיושמות בהצעת חוק זו: "לא ארץ נוכריה לקחנו ולא על נוכרים השתררנו, אלא על נחלת אבותינו, אשר נכבשה בידי אויבינו באחת העיתים בלי צדק. ואנחנו, כאשר היתה לנו שעת כושר, השיבנו אלינו את נחלת אבותינו".

הצעות חוק דומות בעיקרן הונחו על שולחן הכנסת העשרים על ידי חברי הכנסת בצלאל סמוטריץ' ויואב קיש (פ/5104/20 ; פ/5158/20) ועל ידי חבר הכנסת יואב קיש וקבוצת חברי הכנסת (פ/5105/20), על שולחן הכנסת העשרים ואחת על ידי חבר הכנסת יואב קיש וקבוצת חברי הכנסת (פ/503/21), על שולחן הכנסת העשרים ושתיים על ידי חבר הכנסת יואב קיש (פ/573/22) ועל ידי חבר הכנסת שלמה קרעי וקבוצת חברי הכנסת (פ/926/22), על שולחן הכנסת העשרים ושלוש על ידי חבר הכנסת יואב קיש (פ/233/23) ועל ידי חבר הכנסת שלמה קרעי וקבוצת חברי הכנסת (פ/237/23), על שולחן הכנסת העשרים וארבע על ידי חבר הכנסת יריב לוין (פ/1652/24), על ידי חבר הכנסת אריה מכלוף דרעי וקבוצת חברי הכנסת (פ/1881/24), על ידי חבר הכנסת שלמה קרעי וקבוצת חברי הכנסת (פ/550/24 ; פ/2396/24) על ידי חבר הכנסת מכלוף מיקי זוהר (פ/551/24), על ידי חברי הכנסת ינון אזולאי ומשה ארבל (פ/2571/24), על ידי חבר הכנסת יואב קיש (פ/3666/24) ועל ידי חבר הכנסת בצלאל סמוטריץ' וקבוצת חברי הכנסת (פ/3681/24) ועל שולחן הכנסת העשרים וחמש על ידי חבר הכנסת מכלוף מיקי זוהר (פ/211/25), על ידי חבר הכנסת שלמה קרעי (פ/212/25), על ידי חברת הכנסת לימור סון הר מלך וקבוצת חברי הכנסת (פ/2974/25), על ידי חבר הכנסת דן אילוז (פ/3156/25), על ידי חבר הכנסת אביחי אברהם בוארון (פ/5612/25) ועל ידי חבר הכנסת אוהד טל וקבוצת חברי הכנסת (פ/5636/25).

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
ב' בניסן התשפ"ה (31.03.2025)